ՄԵՆՔ ՄԻՋԵՒ փոխասացական այս տաղին նման տաղ մը ալ գրած է Թադէոս սարկաւագ Թոխաթցի տաղասացը որ կ'երեւայ թէ ապրած ու տաղագրած է 1604էն առաջ ԺԶ դարուն։ Թադէոսի Հոգիի և Մարմնոյ երկարաշունչ տաղը ես հրատարակեցի ՀԱՅՐԵՆԻՔ ամսագրի 1935 Սեպտեմբերի, Թիւ 11ի մէջ (էջ 74–82)։ Որոշ է որ Բուտաղ Օղլի Ղազի խանը ազդուած է Թադէոսի այդ տաղէն, սակայն առանց ստրկապէս անոր հետեւելու։

Զեմ գիտեր թէ ինծի՞ այնպէս կը թուի, թէ իրապէս այդպէս է, ես կը կարծեմ որ Բուտաղ Օղլին իր այս տաղին մէջ հեգնական բան մը ունի, տեսակ մը խորունկ լրջաձեւ հեգնանք, որ իր այս տաղին իսկ կուտայ իմաստասիրական խորք և հասունութիւն։ Ուրեմն գործը կրնայ աւելի իր տարեց ժամանակի արտադրութիւն ըլլալ երբ աշխարհի ապրումները կեանքը իրեն պարզած էին։

Յ. ՔԻՒՐՏԵԱՆ

(1) գանձ, (2) կղպանք, (3) պատանդ, գրաւական, (4) ապարանք, (5) պալատ, (6) աւարտած, (7) մինչեւ, (ին)չուր, (8) ճշմարիտ, (9) անարդար, (10) արդար, (11) մատնել, (12) ճամբորդել, (13) վանդակ, (14) ապրանք, (15) դահեկան, (16) բարի, (17) զղջալ։

ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ՆՈՐ ՎԿԱՅԵԱԼ ՄԸ

Մ.–Ռ. ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ՆԱԽԿԻՆ ՍԱՆԵՐԷՆ

Մ.–Ռ. Վարժարանի Նախկին Սան Պր. Լուդուիկ Կիրակոսեան, ծնած Հոմ 13–12–1922, որդի Լեւոն Կիրակոսեանի, փայլուն յաջողութեամբ աւարտելով 1939–ին Վենետիկի մէջ իր միջնակարգ վարժարանի ընթացքը, կ'արձանագրուի Հոմի Պետական Համալսարանին մէջ Քաղաքական գիտութեանց մասնաճիւղին։ Բայց պատերազմը կու գայ վրդովել անոր խաղաղ ուսումնական զարգացումը. 1942–ի Յուլիսին կը մտնէ Լիվոռնոյի Նաւային Ակադեմիային մէջ, և նոյն տարւոյն Նոյեմբերին կ'անուանուի ծովային Սպայ. 1943–ին « Vittorio Veneto » զրահաւորով կը մեկնի և Սեպտեմբեր 8–ի զինադադարին ինքն ալ հետեւելով նաւատորմիղի բախտին կ'անցնի Միջերկրականը և կը մնայ երկու տարի Եգիպտոսի մէջ։ 1945–ին է որ կը վերադառնայ Իտալիա, և ձեռք կ'առնէ վերստին իր ուսումները։ Նոյն տարւոյ Նոյեմբերին կը ստանայ վկայականը Քաղաքական Գիտութեանց՝ 110–ի վրայ 110 նիշով և գովեստով։

Աւարտաճառը եղած է « Պաղեստինի տնտեսական զարգացումը Մեծն Բրետանիոյ Պատուիրակական մատակարարութեան ներքեւ և Հրեաներու գաղթարարական քաղաքականութեան։ Բացի ասկէ ներկայացուցած է նաեւ երեք փոքր ճառեր. ա) Հայկական Հարցը Պոլսոյ Վեհաժողովին մէջ. բ) Միապետական սկզբունքը Պոլսոյ մէջ. գ) Պրիան–Քելլոգ դաշինքը։

Պր. Լուդուիկ Կիրակոսեան՝ քաջուշիմ աշակերտ վարժարանի մէջ, յեսոյ փայլուն համալսարանական և ընթացաւարտ, կը միացնէ իր մէջ նկատելի ձիրքեր՝ որ իրեն կ'ապահովցնեն մեծ յաջողութիւններ իր ընտրած մասնաճիւղին մէջ։ Մենք կը մաղթենք լիասիրտ՝ այդ յաջողութիւնները իր կեանքի ամբողջ ընթացքին։

ԹՄՐ.

« ԵՐԱԽՏԱԳԻՏԱԿԱՆ ՏՈՒՐՔ »Ի ՄԸ ՄԷՋ ՅԱՐԳԱՆՔԻ ԹԵՐԻՆ

Զարթուցից ի յիշատակ զհաստատուն միտս ձեր։
(Պետր. Բ. Կաթ. Գլ. Գ. թ. 1)

Պետրոս Առաքելոյն այս խօսքը պարտաւորիչ յանձնարարութիւն մը համարեցինք որքան կարելի է մեր կողմէ խափանելու համար, որ սխալ համոզումներ պատմական ճշմարտութիւններու եւ արժանայարգ անձերու դէմ չշարունակուին դարէ դար բարեմիտ կամ տգէտ գրիչներու թելադրութեամբ։

Իսթամպուլի ՄԱՐՄԱՐԱ լրագրի Պատուարժան Խմբագրութիւնը ներկայ տարւոյս Յունիս 1–ի թիւը նուիրած էր, իբր «հրապարակային երախտագիտական տուրք», նոյն քաղաքին մէջ վախճանող տոքթ. Վիեննական Մխիթարեան Հայրերու յիշատակին կանգնուած նորակերտ շիրիմին եւ մատուցուած Հոգեհանգստեան Պատարագին։

Անտարակոյս ամէն գովեստի եւ գնահատանքի արժանի էր այդպիսի աղնիւ մտածութիւն մը։

Սակայն ներուի մեզի եթէ ստիպուած կը զգանք մէկ քանի կարեւոր անդրադարձութիւններ ընել։

Յիշեալ լրագրի մէկ յօդուածագիրը Պ. Ս. Շամլեան Մեր երկրորդ Լուսաւորիչները խորագրին տակ ուզելով սոյն յարգանքի ցոյցին մէջ իր բաժինն ալ բերել՝ փորձած էր «բռուցիկ արնարկ»ով մը Մխիթարեան Ուխտի սկզբնաւորութեան պատմութեան ամփոփոյթը։ Այդ գրութեան մէջ Պ. Շամլեան կառչած մի միայն միակողմանի աղբիւրներու՝ համարձակած էր չօշափել իր հասողութենէն վեր այնպիսի հարցեր, որոնց շուրջ շատ զգուշաւորութիւն եւ խոհեմութիւն կը պահանջուէր։ Չէ նկատած որ ինքը պարտական էր անկողմնակալ զգացումով հետազօտել նաեւ այն հակառակ աղբիւրները՝ որոնք շատոնց ծանօթ են Հայ գրական աշխարհի. այլապէս պէտք էր ինքը պատէն անդին մնալ՝ քան հրապարակ իջնել։

Անշուշտ ՄԱՐՄԱՐԱՅի Խմբագրութիւնն պակաս անպատասխանատու չէ, քանի որ հիւրընկալած է այդ գրուածքը եւ ազատասպարէզ տուած, առանց դնելու իր կողմէն հակառակ դիտողութիւն մը, անդրադարձութիւն մը։ Եւ ճիշտ այս պատճառաւ «հրապարակային երախտագիտական տուրք»ն ալ կ'առնէ միեւնոյն ատեն նաեւ անփափուկ եւ յարձակողական դիրք մը ընդդէմ Մեծին Մխիթարայ ձեռնասուն աշակերտին եւ առաջին արժանաւոր Յաջորդին պատկառելի անձին։

Աւելի մանրամասնութեա՛ն իջնենք։

Որոշ է որ յօդուածագիր Պարոնը մէկ նպատակ ունի իր առջեւ. հաճոյք պատճառել Վիեննայի Մեծարգոյ Մխիթարեան Հայրերուն, հոգ չէ որ իր անզգոյշ քայլերուն հետեւանքով անուանարկուին ուրիշներ։ Անիկա թութակարար կը կրկնէ Թրիեստեան Հարց բաժանումին պատկառելի հեղինակը իր մտածութեանը նպաստաւոր հէքիաթներ. հետեւաբար առանց այլեւայլի կ'արդարանայ Հ. Ղազարոս Բարիկեանի եւ Հ. Մինաս Գասպարեանի արարքները ընդդէմ իրենց պատկանած Միաբանութեան։

Յօդուածին պարունակութենէն կ'եզրակացուին հետեւեալները.

ա. Մելգոնեան Աբրահայր իբր թէ պառակտումի պատճառ եղած է, բարե-

digitised by A.R.A.R.@